

70 kr. — Takisto bode ustrezno marsikateremu društveniku, ako mu naznanimo, da se „Vodnikove pesmi“ še vedno dobivajo v zalogi „Matice Slovenske“. Cena posamičnim iztiskom je 50 kr.

»Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1891.« Že večkrat smo imeli priliko slovensko občinstvo opozarjati na ta izvrstno in trudoljubivo sestavljeni in urejeni koledar ali boljše šematizem slovenskega učiteljstva, ki je tudi za tekoče leto iznova v mnogih ozirih popravljen in spopolnjen prišel na svetlo. Šematizem obseza poleg raznovrstnega koledarskega drobiža statistički pregled in imenik in poslovni red zveze slovenskih učiteljskih društev, dalje spisek najvažnejših perijodiških in uradnih opravkov šolskih vodstev in krajskih šolskih svetov, šolske praznike, imenik važnejših člankov, ki so bili zadnjih deset let natisnjeni v »Popotniku« (sestavil ga je g. Fr. Kocbek), popis vseh šolskih oblastev t. j. imenik naučnega ministerstva, vseh deželnih, okrajnih in krajskih šolskih svetov po slovenskih deželah ter končno popis in imenik vseh učiteljskih in ljudskih šol po Kranjskem in po slovenskem delu Štajerskega, Koroškega in Kranjskega. Pri vsaki šoli je natančno popisano vse učno osebje, leto kdaj se je ustanovila šola, število razredov, učencev in učenk v vsakdanji in v ponavljalni šoli, kakor tudi število otrok, ki bi bili sploh dolžni hoditi v šolo. Povsod je pridejana tudi opazka, ali ima dotična šola tudi vrt ali drevesnico in v kateri plačilni razred je uvrščena učiteljska služba. Sploh se vidi iz vse knjižice, da se je nje urednik gosp. nadučitelj M. J. Nerat v Mariboru (Reiserstrasse 8) pošteno potrudil, da bi ustregel vsem raznovrstnim zahtevam, katere stavi slovensko učiteljstvo do take knjižice. Mi bi pa želeli, da bi gosp. Nerata ne podpiralo le učiteljstvo, ampak da bi si ta koledar omislil vsakdo, ki ima z ljudskim šolstvom našim kaj opravka, zakaj v osebnih stvaréh mu bode mnogokrat zanesljiv kašipot. Cena njegova je primerna. V platno vezan stoji po 1 gld. 20 kr., z zlato obrezo po 1 gld. 35 kr., v usnje vezan z zlato obrezo in zaklopnico 1 gld. 50 kr. (po pošti 5 kr. več). Dobiva se pri gosp. uredniku Neratu v Mariboru.

»Božič pridnim otrokom.« Slovenski mladini poklonil *Alojzij Vakaj*. Leto prvo. Cena s poštnino vred 15 kr. Maribor 1890. — Ta drobna knjižica obseza na 48 straneh pet kratkih povestij, izmed katerih so bile nekatere že priobčene v „Vrtci“ in „Slov. Gospodarji“. Žal, da o nji ne moremo poročati toli ugodno, kakor bi želeli sami; zakaj knjižica kar mrgoli stilistiških in tiskovnih napak, poleg tega pogrešamo do cela ónega preprostega in lahkega pripovedovanja, katero mora dičiti spise za mladino. Kakó naj umeje dete stavke, kakor: „Čista duša je zmaga malikovanja in nejevere — ter posebno zaupanje v presveti zakrament altarja“ (str. 20.). — Dalje: „Le enkrat mi pride v misel — preteklost — polno sreče, dušnega miru in bogato — dobre otroške vere“ (str. 21.). — „Slednjič dobil sem od pregledavanja orožja in oblačil tujih narodov veselje do potovanja“ (str. 28.). — „Smatrali so me le za dohodninski izvir, da se z menoj prav bogato — okoristijo“ (str. 34.). — „Oh bil sem v dvoumju“ (str. 34.). — „Kadar je bila nadaljevala naša družba drugi dan svojo vožnjo, slišali smo zvona ljube glasove od koder so došli prijazni glasovi“ (str. 41.). — Neizrecno slabi so stavki, kakor: „Mati naju sledejo iz plaščev in se ž njimi vsede za mizo“ (str. 22.); . . . „ker domišljija moja je bila pripravna se pečati s tujimi narodi“ (str. 22.); . . . „kako sta blažena Marija in Jožef v Betlehem potovala ter tamkaj bil Jezušček v štalici (sic!) rojen in v jaslice položen, a zraven sta bila oslek in volek“ (str. 23.). — „Kadar je bila zima prve svoje kosmiče po pusteji zemlji raztresla, sem vprašal pismeno stariše, bi-li v Božiču zopet domov potoval, so oče sklenili, naj rajši ostanem v Berolinu pri teti“ (str. 28.). — Na strani 31. čitamo stilistiški néstvor „. . . ni mi bilo možno tega darú storiti“; na str. 33. . . . „prevzamem zopet svoje učenje“; na str. 36. . . . „ne najde

prilike celi praznik — praznovati“; na isti strani: . . . „pri tem mislite na lučice, ki so se negdaj od naših starišev za nas v veselje užigale“; na str. 37. . . . „Bil je od faranov, kakor oče češčcu“; na str. 38. . . . „Tu in tam se vidi luč okrožena množice ljudi, ki se bližajo . . .“; na str. 39. . . . „Sv. maše v raznih cerkvah so nam storile skoraj celo noč živo“; na str. 41. . . . „in storim najboljše sklepe“; na str. 43. . . . „Moj vstop je pretrgal ta mični prizor“; na str. 43. . . . „In takoj zaori od nježnih otroških glasov lepo prednašano petje.“

Dovôlj! In kaj takega se celo hvali, izrecno hvali pri nas! Izipisati bi morali vso knjigo, ako bi hoteli navesti obile napake. Vender si ne moremo kaj, da ne bi izpisali še stavka na strani 11. Pisatelj ondu pripoveduje o déklici, potujoči z bolnim očetom po snežni cesti. Hipoma se zgrudi oče na tla, kri se mu vlije, déklica pa poklekne poleg očeta in moli: „O Jezus, moje usmiljenje! Tolikokrat si mi vže pomagal, pomagaj mi še danes. Molila bodem za paganske otročiče in ti nosila denarjev za-njé.“ Tak ó n mislila in ni mogla moliti déklica poleg umirajočega očeta, saj v tem hipu izvestno ni mislila na — paganske otročiče! Vse to je skrajno pretirano! — Mimogredé omenjamo, da se nam zli francoski vzklik na str. 32. „C'est curieux“ popolnoma odveč (sicer se pa to tudi ne pravi „bodite srčni“, kakor prelaga pisatelj, nego „to je čudno“); takisto nepotrebni so latinski stavki, in ako se že navajajo, dodaj se jim vsaj točen prevod. Sploh mislimo, da so posamični stavki v tej knjižici neumevni, in to je nje najhujša hiba! Otrok mora zlahka razumeti sam, kar bere; sicer mu povest ne koristi nič, nego le dolgočasi ga, in bodisi še takó lepa, še toli poučna! Od nas pa tudi ne more zahtevati nihče, da bi stali za čitajočim otrokom in mu na vsaki strani razlagali nejasne stavke, nego dolžnost pisateljeva je, da piše točno, da piše preprosto in končno tudi, da piše pravilno. Kakor v premnogih spisih za mladino, pogrešamo tudi v tej knjižici teh svojstev, in zategadelj ne bode do cela dosegla namena svojega. — Upajmo, da se bode g. pisatelj oziral na ta splošna pravila, ako kdaj izdá drugo knjižico takih povestij. —

Obča biblijografija. Obča knjigarska zaveza je poverila knjigarno delniške tiskarne v Zagrebu, da za občo bibliografijo dobiva vse knjige in časopise, kar jih izhaja v hrvaškem, srbskem, slovenskem in bolgarskem jeziku. Ta biblijografija se priobčuje vsak teden v knjigarskem glasilu, in takó se précej zvé v književnih krogih, kaj je izšlo novega in v katerem jeziku. Naprošeni so torej vsi založniki in pisatelji, da vsakega dotiskanega dela svojega pošljejo po jeden iztis z naznačeno ceno knjigarni delničarske tiskarne, katera ga bode plačala ali pa vrnila, ko ga oglasi. Časopisov se pošiljaj samó prva številka.

»Brivec« se imenuje nov šaljiv list, ki je začel letos izhajati v Dolenčevi tiskarni v Trstu vsako drugo in zadujo soboto meseca. Cena mu je 1 gld. 80 kr. za vse leto.

Nova tiskarna. Gospod *Dragotin Hribar*, večletni vodja »Národne Tiskarne«, odprl je v Celji novo društveno tiskarno, katero priporočamo zlasti štajerskim Slovencem.

Slovenske učne knjige za ljudske, obrtne in srednje šole. V poslednjem zasedanji deželnega zbora kranjskega je poročal deželni odbor (poročevalec *dr. Vošnjak*) o tem vprašanji, ki je toli važno za razvoj slovenskega šolstva in nasvetoval, da se iz deželnega zaklada podpira izdavanje šolskih knjig, katere so še potrebne za slovenske ljudske, obrtne in srednje šole. Deželnega odbora poročilo navaja, da se je deželni zbor že večkrat bavil z vprašanjem o slovenskih učnih knjigah. Bodi to poročilo navedeno v poglavitnih točkah.

Ko se je z ministerskim ukazom leta 1871. uvedel slovenski jezik kot učni jezik za nekatere učne predmete na nižjih razredih gimnazij v Ljubljani, Novem Mestu in v